

Arrest

nr. 215 127 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Citeren van beslissing CGVS

A.Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten en Peul te zijn van etnische origine. U bent geboren in de stad Conakry en woonde er uw hele leven lang in verschillende wijken. Uw laatste adres in de stad was in de wijk Wahindara, waar u woonde met uw ouders en uw twee oudere broers.

Uw vader overleed in 2010 in een verkeersongeval. Uw moederlijke oom stopte uw moeder af en toe wat geld toe voor het huishouden en de scholing van uw broers. U ging zelf acht jaar lang naar school.

Uw broers zijn beiden aanhangers van de oppositiepartij UFDG, u bent sympathisant van de partij. Op 3 maart 2015 namen uw twee broers deel aan een manifestatie, sindsdien zijn ze beiden spoorloos. U noch uw moeder hebben enig idee waar ze zich bevinden en of ze nog in leven zijn. De dag na het verdwijnen van uw broers kwamen politieagenten naar uw wijk om u te zoeken. De Malinké in uw wijk zouden de politie hebben geïnformeerd dat u de kleine broer was van deze twee mannen en dat u misschien extra informatie zou hebben. U stopte vervolgens met schoolgaan en voelde u niet langer op uw gemak in uw wijk. U ging thuis slapen maar verliet uw huis steeds vroeg in de morgen en kwam pas laat in de avond terug thuis. Twee weken later kwamen politieagenten opnieuw naar uw huis om u er te zoeken. De politie doorzocht het hele huis. U verliet het huis en verstopte zich in het huis van Dr. Camera. Daar verbleef u nog ongeveer een week alvorens weer naar uw eigen huis te gaan. Mensen uit de buurt informeerden de politie en opnieuw kwamen ze u zoeken in de wijk en in uw huis. Na het vierde bezoek van de politie besloot u het land te verlaten. U verbleef vervolgens nog 20 dagen bij meneer Camera. Uw moeder had in tussentijd haar gouden sieraden verkocht zodat ze uw reis kon bekostigen.

U heeft Guinée verlaten in juni 2016. U bent België binnen gekomen op 23 oktober 2016 en vroeg drie dagen later asiel aan.

U vernam via uw moeder dat politieagenten u kwamen zoeken in uw wijk op 20 september 2017. De politie is u sinds uw vertrek reeds meerdere keren komen zoeken in uw huis en in de wijk. Ze zoeken u in verband met hun zoektocht naar uw twee broers.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

A. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 15 december 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Verder legt u geen enkel document neer ter staving van uw identiteit, uw asielrelaas of uw reisweg. U verklaart dat u in België bent toegekomen zonder documenten. Gevraagd of u ooit identiteitsdocumenten gehad heeft, stelt u dat u uw documenten niet kan bekomen omdat u enkel in contact bent met uw moeder en bovendien nooit een identiteitskaart gehad heeft. Gevraagd of u ooit andere documenten gehad heeft zoals een geboorteakte of schooldocumenten, stelt u dat u uw geboorteakte nooit gezien heeft. Gevraagd om duidelijkheid te scheppen over of u ooit documenten gehad heeft die uw identiteit en/of nationaliteit kunnen staven, reageert u dat u geen documenten gehad heeft (CGVS, p. 3). Gezien u geen documenten neerlegt ter staving van uw identiteit en asielrelaas en kan er – wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw asielrelaas betreft – slechts worden voortgegaan op uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen.

Er dient immers te worden gewezen op de verschillen en tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in de fiche voor niet-begeleide minderjarigen, op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS.

Zo is het opmerkelijk dat u in de fiche voor niet-begeleide minderjarigen verklaart dat enkel uw broer A. werd aangehouden en gevangengenomen in 2015. U verklaart dat u sindsdien schrik heeft om zelf opgepakt te worden. U geeft verder aan dat u twee broers heeft en één jongere zus.

Uw jongere zus zou nog bij uw moeder in Conakry verblijven. Een van uw broers werd opgepakt en bevindt zich in Guinée, al weet u niet waar. Uw tweede broer zou zich in Senegal bevinden (zie fiche niet-begeleide minderjarigen). Ook op de DVZ geeft u aanvankelijk aan dat uw broer Am. zich in Senegal bevindt, waar u aangeeft dat uw broer A. in Conakry in Guinée verblijft (vragenlijst DVZ 19/01/17, vraag 17). Tijdens uw interview op de DVZ dd. 23/05/2017 verklaart u plots dat uw beide broers werden opgepakt tijdens hun deelname aan een politieke manifestatie tegen de president in 2015 (vragenlijst DVZ 23/05/17, vraag 3.5). Ook op het CGVS geeft u aan dat uw broers beiden spoorloos zijn nadat ze werden opgepakt tijdens een manifestatie in 2015. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen omtrent de verblijfplaats van uw broer Am., geeft u slechts aan dat u zich dit niet kan herinneren en dat u niet gezegd heeft dat hij in Senegal verbleef (CGVS, p. 5). Gewezen op de verschillen in uw opeenvolgende verklaringen over de arrestaties van uw broers, stelt u dat u steeds gezegd heeft dat uw twee broers werden opgepakt (CGVS, p. 14). Het simpelweg vasthouden aan één van de versies van uw verklaringen, klaart de bestaande tegenstrijdigheden echter niet uit. Deze verschillen in uw verklaringen doen ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Over het politieke engagement van uw twee oudere broers en hun arrestaties op 3 maart 2015 heeft u amper informatie. Nochtans vormen deze elementen de oorzaken van uw eigen voorgehouden problemen met de politie in Guinée. Gevraagd naar alle informatie die u kan geven over de arrestaties van uw broers, antwoordt u dat u enkel weet dat ze gearresteerd zijn maar geen idee heeft waar ze zich op dit moment bevinden (CGVS, p. 9). Over de arrestatie zelf weet u enkel dat deze plaats vond op 3 maart 2015 tijdens een manifestatie op de Route De Prince in de wijk Wahindara (CGVS, p. 9). Gevraagd wie u informeerde over de arrestatie van uw twee broers, geeft u vaagweg aan dat het mensen waren die ook in de beweging zaten (CGVS, p. 9). Gevraagd wie u precies kwam informeren, stelt u vaagweg dat hij M. heet. Aangespoord om meer te vertellen over M., geeft u aan dat hij ook in de manifestatie was (CGVS, p. 10). Gevraagd wat M. u precies vertelde, antwoordt u naast de kwestie dat als M. het u niet verteld had, u het wel had opgepikt van de geruchten op straat (CGVS, p. 10). Opnieuw gevraagd wat M. u precies meedeelde over de arrestaties van uw broers, antwoordt u opnieuw zeer vaag. M. zou gezegd hebben dat de politie uw broers in wagens stak en meenam naar de gevangenis (CGVS, p. 10). M. zei u niet waar ze uw broers naar toe brachten. Gevraagd of uw broers samen werden opgepakt, antwoordt u dat M. vluchtte en enkel zei dat uw broers gearresteerd werden. Gevraagd of M. de arrestatie gezien heeft, stelt u van wel en voegt u toe dat uw broers inderdaad samen werden opgepakt (CGVS, p. 10).

U geeft aan dat vertegenwoordigers van de UFDG vervolgens naar de gendarme gingen in uw wijk, maar dat uw broers zich daar niet bevonden (CGVS, p. 10). Gevraagd of u met deze mensen gesproken heeft, antwoordt u dat ze spraken met uw moeder. Ze kwamen uw moeder vijf dagen na de manifestatie zeggen dat ze de bureaus in de regio bezocht hadden maar uw twee broers niet gevonden hadden (CGVS, p. 10). Hierna hebben u noch uw moeder nieuws vernomen van deze vertegenwoordigers van het UFDG. Gevraagd welke pogingen u en uw moeder zelf ondernomen hebben om meer te weten te komen over uw broers, stelt u dat u niet durfde te gaan uit schrik dat u zelf zou worden vastgehouden (CGVS, p. 10).

U heeft nooit enig nieuws ontvangen over uw broers of ze zich in de gevangenis bevinden en of er enige gerechtelijke procedures gaande zijn tegen hen (CGVS, p. 11).

U geeft aan dat uw moeder verschillende pogingen ondernam om meer te weten te komen over de situatie van uw broers. Ze bezocht bijeenkomsten en sprak mensen van het UFDG aan. U verklaart deze mensen niet te kennen. gevraagd met wie uw moeder precies contacten onderhield in de zoektocht naar informatie over uw broers, geeft u aan dat ze u dit niet zei. Wanneer ze thuiskwam, zei uw moeder u enkel dat 'ze' moeite gedaan hadden maar hen niet vonden (CGVS, p. 11). Dat u niet kan aangeven met wie uw moeder contacten onderhield in de zoektocht naar uw twee broers is opmerkelijk en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Dat u amper informatie heeft over de arrestaties van uw broer is wel zeer opmerkelijk, gezien deze arrestatie het begin van uw problemen met de Guineese politie inluidde. Dat u verder amper kennis heeft van de pogingen van het UFDG en van uw moeder om informatie over uw broers te verzamelen geeft blijkt van een zekere desinteresse die moeilijk valt te verzoenen met een gegronde vrees voor vervolging. Ook dient te worden opgemerkt dat geen enkele informatie terug gevonden werd over een manifestatie op 3 maart 2015 in Conakry. U geeft aan dat deze manifestatie plaatsvond om te protesteren tegen de verkiezingscommissie (CGVS, p. 13).

Waar er veel krantenartikelen zijn die berichten over manifestaties op onder meer 13 april 2015, op 23 april 2015 en op 4 mei 2015, bericht geen enkel artikel over de betogingen op 3 maart. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat autobanden in brand werden gestoken en dat er met stenen naar de politie gegooid werd (CGVS, p. 9). Dergelijke manifestatie zou normaal gezien worden opgenomen in de media. Dat dit niet het geval is doet dan ook twifelen aan uw relaas. Gevraagd of u werkelijk zeker bent van de datum van de manifestatie, bevestigt u instemmend. Gevraagd of de manifestatie van 3 maart 2015 een grote manifestatie was, stemt u opnieuw in en stelt u dat er die dag ok geweeerschoten weerklonken in de buurt (CGVS, p. 13). U brengt zelf ook geen enkel bewijs aan van het plaatsvinden van een manifestatie in uw wijk op die dag. Dit doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ook uw eigen politieke engagement en uw sympathie voor de oppositiepartijen UFDG overtuigen niet. U geeft zelf aan dat u nooit heeft deelgenomen aan politieke activiteiten van de partij. Wat u wel deed is gaan kijken naar de optochten tijdens de verkiezingscampagne van de UFDG (CGVS, p. 5). U verklaart ook dat u zich toen kleepte in het uniform van de partij (CGVS, p. 5). U blijft echter heel vaag over waarom u deze partij verkiest boven een andere. U geeft aan dat u houdt van de partij en de chef (CGVS, p. 9).

Bovendien is ook uw kennis over de partij niet bijster uitgebreid. Gevraagd wie Bah Am. Oury is, geeft u aan dat u niet over hem kan praten omdat u hem niet kent en hem niet graag heeft. Gevraagd waarom u hem niet graag heeft, herhaalt u dat u hem niet kent maar dat mensen over hem praten (CGVS, p. 9). Gevraagd wat u dan specifiek hoorde over deze man, zegt u dat uw broers hem een verrader van de partij noemden (CGVS, p. 9). Nochtans mag toch van u verwacht worden dat u iets meer kan zeggen over deze man, indien u werkelijke en zekere politieke interesse heeft en sympathiseert met het UFDG. Bah Am. Oury is immers de stichter van de partij. Hij leefde verbannen in Frankrijk, waar hij ook het statuut van erkend vluchteling heeft. In 2015 werd hem gratie geschonken door de president Alpha Condé. Vervolgens werd hij in februari 2016 definitief uit het UFDG gezet voor zijn steun aan de huidige regering. Gevraagd of u verder nog informatie kan geven over het UFDG, geeft u aan dat u niet veel weet. U herhaalt dat u Cellou Diallo de leider is en dat u hem graag heeft omwille van zijn realisaties zoals de bouw van een brug op de Niger (CGVS, p. 9).

Verder is het weinig logisch dat de politie op zoek zou zijn naar u omwille van de problemen van uw broers, als ze uw broers reeds hebben opgepakt op 3 maart 2015 en als u verder geen enkele actieve rol gespeeld heeft in de oppositiepartij UFDG. Hierop gewezen, geeft u slechts als repliek aan de protection officer dat zij dit niet kan begrijpen zonder zelf te trachten deze schijnbare tegenstrijdigheid uit te klaren. Erop gewezen dat u niet deelnam aan manifestaties en geen militante aanhanger van het UFDG was zoals uw broers, stelt u dat de Malinké in de wijk de Peul aangeven bij de politie (CGVS, p. 11). Het is evenwel niet aannemelijk dat een persoon omwille van een zekere sympathie voor de oppositiepartij UFDG vervolging zou vrezen in Guinée. U bent geenszins een actieve aanhanger van de partij. Zoals eerder aangehaald overtuigen uw verklaringen over de activiteiten van uw broers voor deze partij en hun verdwijning in maart 2015 evenmin. Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met de politie in Guinée. Deze kunnen aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

U komt daarnaast evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013 + addendum, juli 2014), blijkt dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van "willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast voor Guinee.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 januari 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder verzoeker verwijt over zijn leeftijd te hebben gelogen, volhardt verzoeker dat dit de leeftijd was die hij steeds van zijn moeder heeft gehoord. Hij verwijst tevens naar het gehoor (p. 3).

Wat betreft de door verweerder aangehaalde tegenstrijdigheden, wordt in het verzoekschrift vooreerst gesteld dat de fiche *“niet-begeleide minderjarigen”*, dat de raadsman van de verwerende partij mocht ontvangen via e-mail, zich niet in het administratief dossier bevindt. Verzoeker geeft aan in elk geval zelf niet te weten hoe in die *“fiche”* dergelijke tegenstrijdigheden zijn geslopen. Verzoeker stelt te vermoeden dat het door de voogd werd ingevuld en dat er een misverstand tussen hen beiden gebeurd is. Verzoeker wijst erop dat, gezien de fiche in het dossier ontbreekt, het evenmin duidelijk is wie deze heeft ingevuld en in welke omstandigheden dit gebeurde. Verzoeker meent verder dat hij ook tijdens zijn gehoor zijn relaas consequent verdedigd heeft (p. 4-5).

Waar verweerder verzoeker een gebrek aan gedetailleerde kennis verwijt over wat er met zijn broers gebeurd is, merkt verzoeker op nochtans op duidelijke en geloofwaardige wijze te hebben verklaard dat hij geen inlichtingen durfde vragen, omdat hij dan zelf het risico liep gearresteerd te worden. Verzoeker wijst erop dat zijn moeder zich geen enkele moeite bespaard heeft om inlichtingen in te winnen op lokale politieke bijeenkomsten (p. 10-11). Verzoeker stelt over zijn vrees zeer duidelijk te zijn (p. 11).

Verzoeker betoogt verder dat het niet is omdat verweerder de manifestatie niet heeft teruggevonden in de media, dat deze niet heeft plaatsgevonden. Verzoeker legt uit dat er immers dagelijks manifestaties plaatsvinden in Guinee.

Verzoeker stelt vast dat hem verweten wordt te weinig over het UFDG te weten, maar meent dat de gestelde vragen uiterst beperkt waren. Bovendien benadrukt hij de gestelde vragen wel degelijk te hebben beantwoordt (p. 6). Verzoeker voegt eraan toe dat het bovendien niet puur om de politieke activiteiten van verzoeker zelf gaat, *“maar wel om het profiel van zijn familie, aangezien haar twee broers werden opgepakt omwille van hun activiteiten loopt de verzoekende partij sowieso in de kijker”*.

Verder wijst verzoeker op het gegeven dat hij Peul is, *“een ethnïe die niet bepaald een goed imago heeft in Guinée, Cf. <http://lequepard.net/2015/06/10/v-a-t-il-un:-probleme-peul-en-guineepar-cheikh-verim-seck>”*.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij verweernota van 18 januari 2018 legt de commissaris-generaal de COI Focus *“Guinee: De veiligheidssituatie”* van 31 oktober 2013, de COI Focus *“Guinee: Veiligheidssituatie addendum”* van 15 juli 2014, het ICG-rapport *“Policy briefing – l'autre urgence guinéenne : organiser les élections”* van 15 december 2014 en de *“Opvolgingsnota betreffende de veiligheidssituatie sinds december 2014”* van juli 2015 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde Guinee te zijn ontvlucht omdat hij er gezocht wordt door de autoriteiten ten gevolge van het politieke engagement van zijn broers voor de oppositiepartij UFDG. Verzoeker stelde zelf sympathisant van de partij te zijn. Voorop dient te Raad vast te stellen dat verzoeker geen enkel objectief gegeven neerlegt om zijn beweringen te steunen en de COI toegevoegd aan het administratief dossier zijn beweringen niet kunnen staven. Het is dan ook noodzakelijk dat de mondelinge verklaringen van verzoeker zijn vooropgezette beweringen aannemelijk maken.

2.4.2. Vooreerst dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 28 oktober 2016. Verzoeker verklaarde te zijn geboren op 24 december 1999 (zie inschrijvingsdocument), terwijl medisch vastgesteld werd dat hij 28 oktober 2016 20,6 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie brief FOD justitie van 15 december 2016 in verband met leeftijdsonderzoek). Waar verzoeker beweert dat zijn moeder hem heeft verteld dat dit zijn leeftijd is, doet dit geen afbreuk aan de objectieve vaststellingen van het leeftijdsonderzoek. Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoekers moeder verzoeker dermate verkeerd zou informeren over zijn leeftijd te meer dit toch manifest kan blijken uit zijn omgang met zijn vrienden.

2.4.3. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit, asielaanvraag of reiswag neerlegt. Nochtans berust de plicht tot medewerking op verzoeker voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming. Deze dient ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoeker en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten (Richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden, *quod non*. Dat verzoeker nooit identiteitsdocumenten zou hebben gehad in Guinee blijft immers een loutere bewering. Bovendien stelde verzoeker dat hij in Guinee naar school ging (verklaring DVZ, punt 11), zodat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat hij identiteitsdocumenten voorlegde bij zijn inschrijving, al was het maar om een getuigschrift/diploma of puntenkaart op een correcte identiteit uit te reiken. Verzoeker faalt aldus in zijn medewerkingsplicht te meer verzoeker intussen vele jaren in België is en niet toelicht waarom hij zijn identiteit nog steeds niet aantoot. Een dergelijke handelwijze wijst op vrijwillige nalatigheid.

2.4.4. Verzoeker die zelf niet politiek actief is, kan het politieke engagement van zijn broers niet aannemelijk maken. Zijn tegenstrijdige verklaringen over de arrestatie van zijn broers en de verblijfplaats van zijn broer Am., wat overigens tot de kern van zijn relaas behoort, ondergraven de geloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven.

Zo verklaarde verzoeker in de "*fiche voor niet-begeleide minderjarigen*" - die zich, in tegenstelling wat in het verzoekschrift wordt aangevoerd en zoals ook ter zitting werd vastgesteld, wel degelijk in het administratief dossier bevindt - dat zijn broer A. in 2015 ten gevolge van een manifestatie werd aangehouden en gevangengenomen, maar dat hij niet wist waar ("*Suite à une manifestation, mon frère A. a été emprisonné en 2015 et j'ignore où il se trouve*", fiche voor niet-begeleide minderjarigen van 25 oktober 2016). Verzoeker stelde dat hij sindsdien vreesde om eveneens te worden opgepakt door de autoriteiten. Tevens gaf hij aan dat hij twee broers heeft: A., die zich in Guinee bevindt en werd opgepakt, en Am. die in Senegal verblijft ("*à 2 frères et une sœur plus jeune. 1 frère au Sénégal, ne sais pas où précisément. 1 frère en Guinée, mais ignore où*", fiche voor niet-begeleide minderjarigen van 25 oktober 2016). Ook op de DVZ liet verzoeker optekenen dat zijn broer Am. zich in Senegal bevindt en dat zijn broer A. in Conakry, Guinee verblijft (verklaring DVZ van 19 januari 2017, punt 17). Tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde verzoeker plots, tegenstrijdig aan zijn eerdere verklaringen, dat zijn beide broers A. en Am. werden opgepakt omwille van hun deelname aan een politieke manifestatie tegen de president in 2015 (vragenlijst CGVS van 23 mei 2017, vraag 3.5). Ook op het CGVS verklaarde verzoeker dat zijn beide broers spoorloos zijn nadat ze werden opgepakt tijdens een manifestatie in maart 2015 (gehoorverslag van het CGVS van 27 september 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 4-5). Gewezen op zijn tegenstrijdige en onverzoenbare verklaringen over de verblijfplaats van zijn broer Am., antwoordde verzoeker slechts "*nee, dat kan ik me niet herinneren, dat heb ik niet gezegd*" (notities, p. 5), wat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet kan verschonen. Verzoeker volhardt verder dat hij steeds gezegd heeft dat zijn twee broers werden opgepakt (notities, p. 14). Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.4.5. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift te vermoeden dat de "*fiche voor niet-begeleide minderjarigen*" door de voogd werd ingevuld en dat er een misverstand tussen hen beiden gebeurd is. De Raad stelt vast dat de fiche werd ingevuld door een medewerker van Bureau Minteh, die verzoekers verklaringen neerpande. Er kan niet worden ingezien dat deze medewerker zelf willekeurig informatie zou bijbrengen, en tegen verzoekers verklaringen in, zou stellen dat één van verzoekers broers in Senegal woont. Ook werd opgetekend dat verzoekers broer A. (werd vermeld met voor- en familienaam) werd gearresteerd in 2015, doch staat in dit kader niets te lezen over verzoekers andere broer. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn verklaringen ingevolge een misverstand verkeerd werden ingevuld, temeer deze gegevens niet voor interpretatie vatbaar zijn. Hoe dan ook gaat verzoeker eraan voorbij dat hij bij de DVZ aanvankelijk eveneens verklaarde dat zijn broer Am. zich in Senegal bevond, wat tegenstrijdig is aan zijn latere verklaringen, met name dat deze tevens werd gearresteerd en vervolgens vermist. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen doen afbreuk aan zijn geloofwaardigheid nu niet aannemelijk is dat verzoeker over dergelijke eenvoudige, doch essentiële feiten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat er geen redenen zijn waarom verzoeker over de vervolgingsfeiten van zijn broers onduidelijk kan blijven.

2.4.6. Verzoeker steunt zijn voorgehouden problemen met de autoriteiten geheel op het politieke engagement en de hieruit voortvloeiende arrestatie en verdwijning van zijn broers A. en Am.. Verzoeker kan dit politieke engagement en de arrestaties van zijn broers echter nauwelijks toelichten. Zo weet verzoeker slechts te stellen dat deze arrestatie plaatsvond op 3 maart 2015 tijdens een manifestatie op de Route de Prince in de wijk Wahindara en dat hij tot op heden - dus na ruim 3 jaar - geen informatie heeft over hun verblijfplaats (notities, p. 9). Hij gaf verder aan dat mensen uit de beweging, meer bepaald M., hem informeerden over de arrestatie van zijn broer, doch blijft steken in beperkte en vage verklaringen hieromtrent ("*Het waren mensen die in de beweging zaten met mijn broer, die me kenden en wisten dat ik de kleine broer was, ze kwamen me informeren, uw broers werden vastgehouden*", "*M. zei me dat de politie tijdens de invallen, ze hebben hen in de wagens van de politie genomen en hen naar de gevangenis genomen*", "*M. zelf was in de beweging, hij is gevlucht - hij zei enkel dat mijn twee broers gearresteerd waren*", notities, p. 9-10). Verzoeker verklaarde verder dat vertegenwoordigers van de UFDG vervolgens naar de CMIS en Ray Ray gingen in zijn wijk, maar dat zijn broers zich daar niet bevonden (notities, p. 10), en dat deze mensen met zijn moeder spraken (notities, p. 10). Verzoeker stelde voorts dat ze zijn moeder vijf dagen na de manifestatie kwamen vertellen dat ze de bureaus in de regio bezocht hadden maar verzoekers broers niet gevonden hadden (notities, p. 10). Hierna zouden noch verzoeker, noch zijn moeder nieuws vernomen hebben van deze vertegenwoordigers (notities, p. 10).

Gevraagd welke pogingen verzoeker en zijn moeder zelf ondernomen hebben om meer te weten te komen over zijn broers, antwoordde verzoeker *“Ik durfde me niet gaan tonen daar om te vragen of er mensen zijn vastgehouden in het kader van een politieke manifestatie, dan houden ze u vast”* (notities, p. 10). Verder stelde verzoeker dat hij nooit enig nieuws over de *‘whereabouts’* van zijn broers heeft ontvangen en verklaarde hij dat er geen gerechtelijke procedures tegen hen liepen (notities, p. 11). Verzoeker stelde wel dat zijn moeder veel pogingen heeft ondernomen om meer te weten te komen over de situatie van zijn broers - ze bezocht bijeenkomsten en sprak mensen van het UFDG aan (notities, p. 11).

Verzoeker kan echter niet aangeven met wie zijn moeder dan contacten onderhield in de zoektocht naar zijn twee broers. Hij blijft bij loutere beweringen die niet kunnen overtuigen. Immers ook het UFDG heeft er alle belang bij te weten wie van hun leden moeilijkheden heeft.

2.4.7. Uit voorgaande blijkt dat verzoeker nauwelijks informatie heeft over de arrestaties van zijn broers, wat overigens de oorzaak van zijn eigen voorgehouden problemen met de Guineese politie betrof. Ook over de pogingen van het UFDG en zijn moeder om informatie over zijn broers te verzamelen geeft verzoeker geen nuttige informatie. Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker interesse zou tonen in de zoektocht naar zijn broers, temeer nu zijn eigen vrees voor vervolging op hun arrestaties steunt. Verzoekers gebrek aan informatie en desinteresse in de situatie van zijn broers doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen in Guinee.

2.4.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert op duidelijke en geloofwaardige wijze te hebben verklaard dat hij geen inlichtingen durfde vragen omdat hij dan zelf het risico liep gearresteerd te worden, merkt de Raad op dat verzoeker evenmin de pogingen van zijn moeder kan toelichten. Verzoekers gebrek aan interesse in de situatie van zijn broers is onverzoenbaar met zijn eigen voorgehouden vrees voor vervolging omwille van de problemen van zijn broers.

2.4.9. Verzoeker kan niet omstandig duiden wat de motivatie van zijn broers was om deel te nemen aan de manifestatie. Zo verklaarde hij slechts nietszeggend *“Ze waren vertrokken voor die zaak, want voor de manifestatie werd georganiseerd, het waren de verantwoordelijken van de partijen die de motivatie van de manifestatie vastleggen”* (notities, p. 13). Hierop gevraagd of verzoekers broers met hem spraken over de problemen en waarom zij gemotiveerd waren hieraan deel te nemen, stelde verzoeker *“Ik praat niet persoonlijk met mijn broers, want ik was nog een minderjarige, maar ik hoorde dat ze gingen vertrekken om deel te nemen aan de manifestatie tegen de organisatoren van de commissie, de president heeft vijf jaar niets gedaan aan de ontwikkeling van het land, dat hoorde ik hen zeggen en dat motiveerde hen”* (notities, p. 13-14). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat, indien verzoekers broers dermate politiek actief waren dat zij ervoor worden gearresteerd door de Guineese autoriteiten, zij hun jongere broer zouden willen inlichten. Verzoeker blijft slechts bij vage en oppervlakkige verklaringen omtrent zijn broers motivatie.

2.4.10. De waarachtigheid van verzoekers asielrelaas wordt ook aangetast nu verzoekers beweringen over de manifestatie tegen de verkiezingscommissie van 3 maart 2015 in Conakry niet objectief ondersteund worden en dit niettemin er veel krantenartikelen zijn die berichten over manifestaties op onder meer 13 april 2015, 23 april 2015 en 4 mei 2015 (zie administratief dossier). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“het niet is omdat verweerder de manifestatie niet heeft teruggevonden in de media, dat deze niet heeft plaatsgevonden”* en dat *“er immers dagelijks manifestaties plaatsvinden in Guinee”*, toont dit niet aan dat de vermeende manifestatie wel zou gebeurd zijn. Indien zoals verzoeker verklaarde tevens dat autobanden in brand werden gestoken, dat er met stenen naar de politie gegooid werd, dat het een grote manifestatie betrof en dat er die dag ook geweerschoten weerklonken in de buurt (notities, p. 9, p. 13), dan is redelijk te verwachten dat dergelijke manifestatie zou worden vermeld in de media of bij de politieke activisten zelf. Verzoeker bevestigde voorts dat hij zeker was van de datum (notities, p. 13). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker evenmin enig bewijs van deze manifestatie voorlegt. Verzoekers asielrelaas komt dan ook geheel verzonnen voor.

2.4.11. Gelet op al het voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers bewering dat zijn beide broers werden gearresteerd tijdens hun deelname aan een manifestatie. Aldus zijn ook verzoekers problemen met de Guineese autoriteiten, die geheel steunen op de arrestatie en verdwijning van zijn broers, ongeloofwaardig.

2.4.12. Bovendien kan ook verzoekers eigen voorgehouden politieke sympathie voor de oppositiepartij UFDG niet overtuigen (notities, p. 5).

Zo heeft verzoeker zelf nooit deelgenomen aan politieke activiteiten van de partij en ging hij louter - weliswaar in het uniform van de partij - kijken naar de optochten tijdens de verkiezingscampagne van de UFDG (notities, p. 5). Gevraagd waarom verzoeker deze tenue van de partij droeg, stelde hij slechts weinig overtuigend *"ik droeg dat omdat ik van de partij hou en de van de chef"* (notities, p. 9). Nochtans kan van verzoeker een onderbouwde uitleg worden verwacht, temeer het dragen van dergelijk uniform een risico inhield en verzoeker hiervan op de hoogte was (*"Ja, er was wel genoeg risico, want als je die tenue draagt van de UFDG en je passeert waar de Malinke wonen, dan gaan ze problemen creëren voor u, en u slecht aandoen"*, notities, p. 9). Verzoeker blijft opnieuw bij loutere beweringen.

2.4.13. Ook verzoekers kennis over de partij blijkt immers uiterst beperkt. Gevraagd wie Bah Amadou Oury is, antwoordde verzoeker *"Ik kan niet over hem praten, want ik ken hem niet - ik kan niet over hem praten, ik ken hem niet goed en ik hou niet van hem, ik heb hem nooit gezien, ik ken enkel Cello en Mokhtar in de partij"* (notities, p. 9). Verder stelde verzoeker dat hij zijn broers hoorde zeggen dat Bah Oury de verrader van de partij is (notities, p. 9). Nochtans mag van verzoeker verwacht worden dat hij iets meer kan zeggen over deze man, indien hij werkelijk politieke interesse heeft en sympathiseert met het UFDG. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangespoord werd om zoveel mogelijk te vertellen over Bah Amadou Oury en de UFDG (*"Het is wel belangrijk dat je de info geeft die je hebt - als je hem niet graag hebt, leg dan uit waarom? Als u hem kent, moet u het aangeven natuurlijk..."*, *"Nog info? Het is belangrijk mij steeds alle info te geven die u heeft..."*, notities, p. 9), doch slechts beperkte antwoorden gaf. Dat de vraagstelling over de oppositiepartij UFDG onvoldoende zou geweest zijn, zoals het verzoekschrift stelt, gaat aldus in tegen de elementen van het administratief dossier.

Nochtans kan uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijken dat Bah Amadou Oury de stichter van de partij is en dat deze verbannen leefde in Frankrijk, waar hij ook het statuut van erkend vluchteling heeft. In december 2015 werd hem gratie geschonken door de president Alpha Condé, waarna hij in januari 2016 terugkeerde naar Guinee en in februari 2016 uit de UFDG gezet werd voor zijn steun aan de huidige regering, wat hij overigens betwist (*"Guinée: Amadou Oury Bah, vice-président de l'UFDG, de retour à Conakry après quatre ans d'exil"* van 25 januari 2016; *"Guinée: les tensions entre Oury Bah et son parti virent au drame"* van 6 februari 2016). Gevraagd of verzoeker verder nog informatie kan geven over het UFDG, antwoordde verzoeker beknopt *"alles wat ik weet van het UFDG, Cellou - de leider, die heb ik graag, hij heeft veel realisaties in Guinee, hij heeft een brug gebouwd op de Niger, dat weet ik over hem en daarom heb ik hem graag, zo is het"* (notities, p. 9). Verzoeker heeft dus ook niet in België enige belangstelling voor de oppositiepartij UFDG. Dat hij in Guinee enigszins sympathiseerde voor de partij, of ook maar in de negatieve belangstelling gekomen zou zijn van de Guineese autoriteiten kan dan niet in het minst worden aangenomen.

2.4.14. Er kan hoe dan ook niet worden ingezien dat de politie op zoek zou zijn naar verzoeker omwille van de problemen van zijn broers, gezien ze zijn broers reeds hebben opgepakt op 3 maart 2015 en gezien verzoeker verder geen enkele actieve rol gespeeld heeft in de oppositiepartij UFDG. Hierop gewezen, stelde verzoeker *"U kunt dat niet begrijpen, want u leefde niet in dat milieu - bij ons, als een broer of uw ouders doen een schandaal of een inbreuk, de hele familie wordt erin betrokken"* (notities, p. 11), wat bezwaarlijk een afdoende uitleg is. Er vervolgens op gewezen dat verzoeker niet deelnam aan manifestaties en geen militante aanhanger van het UFDG was, stelde verzoeker dat de Malinke in de wijk de Peul aangeven bij de politie (notities, p. 11). Het is evenwel niet aannemelijk dat een persoon omwille van een zekere sympathie voor de oppositiepartij UFDG vervolging zou vrezin in Guinee. Zoals eerder vastgesteld is verzoeker geen actieve aanhanger van de partij en overtuigen verzoekers verklaringen over de activiteiten van zijn broers voor deze partij en hun verdwijning in maart 2015 evenmin. Verzoeker legt geen enkel objectief gegeven neer die dit zou kunnen ondersteunen.

2.4.15. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn Peul-etnie waardoor hij een bijkomende vrees om gevisieerd te worden zou hebben, kan worden vastgesteld dat verzoeker nooit melding gemaakt heeft van enige persoonlijk ondervonden discriminatie of visering tijdens zijn gehoor omwille van zijn Peul etnie. Verzoeker blijft bij theoretische argumenten. Bovendien kan uit de door verzoeker aangehaalde passages niet blijken dat de Peul op continue, structurele en ernstige wijze gevisieerd worden omwille van hun Peul etnie.

2.4.16. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren. Zoals hoger gesteld blijft verzoeker bij een verzonnen identiteit en asielrelaas.

Hij schiet manifest tekort in zijn medewerkingsplicht te meer hij reeds vele jaren de kans had zijn verzoek om internationale bescherming nader toe te lichten.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Guinee geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de COI Focus "Guinee: De veiligheidssituatie" van 31 oktober 2013, de COI Focus "Guinee: Veiligheidssituatie addendum" van 15 juli 2014, het ICG-rapport "Policy briefing – l'autre urgence guinéenne : organiser les élections" van 15 december 2014 en de "Opvolgingsnota betreffende de veiligheidssituatie sinds december 2014" van juli 2015 - door de commissaris-generaal neergelegd bij aanvullende nota -, stelt de Raad immers vast dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK